

ಉಮೇಶನಲ್ಲಿದ್ದ. ಬೆಂಡುಬತ್ತಾಸು ವಿರೇಧಿ, ಒಳೆ ಕೊಂಡು ಗುರಿಹಿಡಿದು ಬಾಟ ಎಸೆಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದನಂತೆ. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಲುಮು ಎಳೆಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಅಂದರೂ ಸೇರಿ ಮಜಾ ಮಾಡಿದ್ದ. ಎಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಅವನನ್ನ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂಡಳು. ತಾನು ಅವನ್ನ ಮನೆವರಗೆ ಕರೆದೋಯಲ್ಲ ಪಟ್ಟ ಪರಿಪಾಟಲು ನೆನಸಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ. ಭಂಗಿಯಿಂದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಆಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಅತ ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ ಉದಾಹರಿಸಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಎಲ್ಲೋ ದತ್ತತ್ವರದ ಬೀಜ ಸೇರಿರಬೇಕು; ಅದಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಷ್ಟ ಅತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದರು. ಒಟ್ಟು ಅಳ್ಳಿ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದುವರ ಯಾರ ಗರುಡೂ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೋಗ್ಗ, ದಾವಣಗೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಯ್ದು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನರರೋಗದ ಆಸ್ತ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುದಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಿದೆ, ಮನಸಿನಮೇಲೆ ಭತ್ತುದ ಹಾಕಬೇಡಿ ಪರಿಚಿತ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ನೋಡುವ. ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕರೆತನ್ನು ಅಂದರು.

ಮೊಬೈಲು ಸದ್ರೂಮಾಡಿತು. ನೋಡಿದೆ. ಧೂತ್ ಇವಳಾಕೆ ಈಗ ಘೋನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಗೊಣಗುತ್ತ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. ಸುರುವಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಉದ್ದಿಗ್ರಾಳಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ‘ದೊಡ್ಡಣಿಗೆ ನೆನಪು ಬಂದದಂತೆ. ಕಮಲಾಕ್ಷೇ ಈಗ ಸುಧ್ದ ಕೊಟ್ಟು’ ಕಮಲಾಕ್ಷೇ ಅಂದರೆ ಎದುರು ಬೀಳಿಗಿನ ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್ ನಲ್ಲಿರೋಳು, ಅವಳಿದೂ ಮುರುಡೇಶ್ವರವೇ... ಈ ಅನಿಷ್ಟದ ಕಳ್ಳಿಗೆ ಬೆಳಿನ ಗಡ್ಡಲ ಬಿಂದಿದೆ ಹಾಗಿದೆ... ದೇವರು ಕಣ್ಣಾಬಟ್ಟ. ನಂಗೆ ತಡಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕಾಗುತ್ತ ಇಲ್ಲ. ಒಂದ್ದಲ ಅವನಿಗೆ ಘೋನು ಕೊಡೋ...’ ಇದನ್ನ ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಅಂತ ಹೊಳೆಯದೆ ಚಡಪಡಿಸಿದ.

ಹಾಲೆನಲ್ಲಿ ದಿವಾನದಮೇಲೆ ಕಾಲು ಮಡಿಸಿ ಗೊಂಡ ನೋಡುತ್ತ ಮಗ್ನಾಿದ್ದ ಈಶ್ವರ ಮತ್ತೇನೋ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ. ಕಂಬದಿಂದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೆಗಿನಹರುರಿಯ ಮಾರು ನ್ಯಾಲೆಗಳು. ಅವಳು ತೊಳೆದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾಲೇ. ಸೇರಗನ್ನು ಸುರುಳಿಮಾಡಿ ಮೊಲೆಗಳ

ನಡುವಿಂದ ಹೇಗಲಮೇಲೆ ತಂದು ಹಿಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ. ತುದಿಗಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತು ಎರಡೂ ಹೈಯೆತ್ತಿ ಎತ್ತರದ ಹಗ್ಗದಮೇಲೆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹರಪುದರಲ್ಲಿಯತ್ತಾಳೆ. ಶರೀರ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಹಿಂಬಾಗಿ ಬಿಳಿಯ ತೆಳುಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಕ್ಕುಳನ್ನು ಸೀರಿನಂತೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ. ಎದೆಗಳು ದೀರ್ಘ ಕಮಾನಾಗಿವೆ. ಮುಂಗ್ಯೆಯಿಂದ ಹಕ್ಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂಡಲನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗುತ್ತಾಳೆ... ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಬೆಳ್ಗೆ ಮಿದುಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಿಸಿದ ದರ್ಶನ ಮರುಕಳಿಸಿತು. ಉತ್ತಂತಿತನಾಗಿ, ‘ವಶ್ತಲಾ ಆ ಮನೆಲಿ ಯಾಕಿರೂದು?’ ಕೇಳಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತ ದೇವಕ್ಕೆ, ‘ಅದು ವಶ್ತಲಾ ಅಲ್ಲ. ಆ ಮನೆ ಸೋಣೆ. ನಿನು ಒಂದೇ ಸಮ ಅವಳನ್ನ ನೋಡತಾ ಕೂಡಿದ್ದಾಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮಾವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ. ನಿನು ಮರದಗೊಂಬೆ ಇದ್ದಾಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುದಿಲ್ಲ ಅತ ವಿವರಿಸಿದಮೇಲೆ ಪಾಪ ಅತ ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪ ಪಟ್ಟ. ಈಗ ನಿನ್ನಬಗ್ಗೆ ತಲೆನೆ ಕೆಳಿಗಳೂದಿಲ್ಲ’ ಅಂದಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಮನಸು ರೂಪಿನ ಕಡೆಯೆ ಇತ್ತು. ಯಾರುದೋ ಘೋನು ಬಂದಿದ್ದ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗದ ಎದ್ದು ರೂಪಿನ ಬಾಗಿಲ ಹಕ್ಕಿರವೆ ನಿಂತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ತದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಯಾವ ಮಾಯದಳ್ಳೋ ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ್ ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ರೂಪಿನಲ್ಲಿ, ‘ನೋಡು ಶ್ಯಾಮಲಾ..ದೊಡ್ಡಣಿ ಈಗ ಮಲಗಾನೆ. ಅಂವಗೆ ಅಶ್ವಿ ಅದೆ. ನಾಳ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಗುದ...’ ಅನ್ನುವ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ದಾಡಿಕೊಂಡು, ‘ನಾದೆಲ್ಲ ಮಲಗಾನೆಯ? ಯಾರು ತಂಗಿ ಶ್ಯಾಮಲಾನ ಮಾತಾಡುದು... ಕೂಡು ಇಲ್ಲಿ...’ ಅನ್ನುತ್ತ ಘೋನು ಕೆಂದುಕೊಂಡವ ಸ್ವಾನದ ಸೋಣಿನಿಂದ್ದ ಅಪರಿಚಿತ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡುವ ರಿಂಗೆ ಕುಭಾ ಹಕ್ತಿರಹೋಗಿ ಮೊಬೈಲನ್ನು ಅವನ ಕೆವಿಗೆ ಒತ್ತಿ ‘ಜೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡು’ ಅಂದಳು.

ಅನಿರ್ಣ್ಯಿತಗಳಿಂದ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡ ಕೇಶವ ವಾಪಸು ಘೋನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶ್ಯಾಮಲ ಉದ್ದಿಗ್ರಾಗಿ ನಿನು ನಮ್ಮಾಗಿರಿಗೆ ಬಾ ನಿನ್ನ ಕರುಳ ಸಂಬಂಧ ನೋಡದೆ ಎಪ್ಪು ಕಾಲ ಅಯಿತು